

efterhånden skulle udlignes på grund af udløb af bevillinger til godtgørelse på grund af særlige miljømæssige formål. Lovforslaget skulle således være udgiftsneutralt. Af bemærkningerne til lovforslag nr. L 70 af 28. oktober 1992 fremgår, »at der kun gives godtgørelse for den betalte råstofafgift ved levering til udlandet af råstoffer, som har været underkastet bearbejdning på land«. Skatteministeriet har ved høring af 23. januar 2001 om Udkast til rapport om Revision af affalds- og råstofafgiften foreslået, at loven ændres, således at betingelsen for godtgørelse af råstofafgiften ved eksport af råstoffer er, at disse kun har været underkastet en »simpl« forarbejdning. Dette præsenteres som en præcisering af den eksisterende lovs intention. Imidlertid fremgår det af bemærkningerne til nr. 8 til lovforslag nr. L 70, at ændringen af § 7, stk. 2, er af en sådan karakter, at forarbejderne til den gældende lovs § 7, stk. 2, fortsat er gældende. Der henvises hermed til forarbejderne til lovforslag nr. L 100, fremsat den 7. december 1989, hvor det af bemærkningerne til § 7 fremgår, at »Ved erhvervmæssig udførsel af råstoffer, som har været underkastet en bearbejdning, godtgøres afgiften for at undgå konkurrenceforvriddning overfor udenlandske producenter«. Venstre må på denne baggrund konkludere, at Skatteministeriet lægger op til en lovændring, som vil forværre indenlandske råstofvindere position, f.eks. i forhold til eksport af teglsten. Dette skønnes at give anledning til et merprovenu på ca. 10 mio. kr.

Svar (27/4 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg kan oplyse, at lovforslag nr. L 70, »Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer«, blev fremsat den 28. oktober 1992 af den daværende miljøminister.

Skatteministeriet er derfor ikke i besiddelse af det efterspurgte materiale, og jeg kan således ikke udlevere materialet på nuværende tidspunkt.

Skatteministeriet vil anmode Miljø- og Energiministeriet om at undersøge, hvilket materiale der findes på lovsagen, og om det i givet fald kan udleveres.

Jeg vil derfor vende tilbage med en endelig besvarelse, når det forhold er afklaret med Miljø- og Energiministeriet.

Spm. nr. S 2387

Til erhvervsministeren (10/4 01) af:

Ebbe Kalnæs (CD):

»Vil ministeren med henvisning til spørgsmål nr. S 2165 oplyse, om det angivne beløb til forbrug af konsulenter fra 1996-2000 dækker alle udgifter til konsulenter og analyser, som finansieres af de samlede erhvervsstøttemidler, eller om beløbet kun dækker eksterne konsulenter og analyser?«

Svar (26/4 01)

Erhvervsministeren (Ole Stavad):

Under de enkelte bevillinger foretages en registrering af forbruget, som afspejler arten af de afholdte udgifter. Med den valgte fremgangsmåde for de regnskabsmæssige registreringer vil de registrerede udgifter til f.eks. køb af konsulentydelse afspejle Erhvervsfremme Styrelsens udgifter til køb af eksterne tjenesteydelser, for eksempel køb af eksterne konsulentydelse.

De i tabellen anførte udgifter afspejler de udgifter, som Erhvervsfremme Styrelsen har afholdt over erhvervsfremmebevillingerne til køb af de anførte tjenesteydelser. Det kan således bekræftes, at de opgjorte udgifter dækker køb af eksterne tjenesteydelser, herunder køb af eksterne konsulentydelse.

Styrelsens køb af eksterne konsulentydelse spænder over mange forskellige formål, og der er således ikke kun tale om brug af konsulenter til udarbejdelse af analyser og rapporter. Visse erhvervsstøtteordninger gennemføres af eller i tæt samarbejde med konsulenter. Det er for eksempel tilfældet med øststøtteprogrammerne, hvor styrelsen via eksterne konsulenter finder den nødvendige ekspertise til at skabe de tilstræbte samarbejdsrelationer mellem virksomheder i Danmark og i modtagerlandene. Et andet eksempel er designpolitikken, hvor indsatsen i stort omfang gennemføres af Dansk Design Center, og hvor udgifterne regnskabsteknisk figurerer som køb af konsulentydelse. Ligeledes bliver udgifterne til en meget væsentlig del af